

Tri drame na en mah ali tisoč možnosti tudi za krojačka

gasilci mirno špricajo vodo čez zid
ob koncu ploščadi kjer je pepel
giordana bruna
sedemintridesettonske diesel lokomotive
vozijo brez prestanka
gora v daljavi je umetnina mojstra
za lepenko upokojenega oficirja za
zveze in konspiracijo
noge si umiva tolpa soboslikarjev
nekdo pretepa nekoga v zraku

živela je gospa ne-la
bila je normalna gospodinja
s frižiderjem z belo mizico
za ličenje katere pokrov se vzdigne
in se prikaže ogledalo
možu je odrgalo glavo ob neki prometni
nesreči ko se je vračal z ribolova
njeno največje bogastvo (za katerega
ni vedela) je bila kepica
majhna kot tuberkulozni pljunek
ki pa se je širila z brzino fantoma
da je kmalu močno zahrkala
in izdihnila
kepico so ji izrezali in jo dali
v epruveto kepica pa je bila
zelo agresivna izrinila je zamašek
in zavzela ostale epruvete in
ibm računalnik je izračunal
da je gospe ne-le že sedemnajst ton

al tu je fajn za našo kamuno k'je
dabila merkator štacuno

pojavi se trije tovariši
prvemu gledajo kosti izpod
obnošene obleke in ob vsakem premiku
mu pade iz zelenega mesa črv
pri padcu zarjuje kot človek
drugi ni nagnit suh je
in pozna se mu da si je opomogel
od rahitisa šele s konzervami unre
oči mu dirjajo naokoli pozna sofiste
in poročen je mazohist in predvsem
ima veliko številko noge
kar mu onemogoča prosto gibanje
poleg tega mu pa še smrdijo
tretji je krojač

* Metuljček cekinček,
ti potepinček,
kje si pa bil?
Na uredništvu Problemov,
črn frak
sem na ritko dobil!

in nenormalen za oba ostala
jaha praznino okobal
vzame vrv in se obesi na najbližjo
vejo
kraaaaaask

vrv se je strgala
ostal je živ in zaradi tega
vam ni treba s kompasom v lurd
oglasite se mu z majhno razglednico
in znamko z motivom lepe živali v barvah

Telefon

raztrgala je dogovor katerega sva
sklenila ko sem začel premetavati
črke zapustila me je golega
noče več moje kože noče
več mojih načetih ledvic
ne diši ji več moje spolovilo
skratka odšla je in me zdaj
mori po telefonu da bom
do konca v tem usmrajenem balonu
vijoličastem in svetem
dišečem po limu iz človeških kosti

igrala sva se po možganih
ob ribniku na stelji
nerojenih otrok
ljubila sva smrdeč zrak
poljubljal sem se z njo v sanjah
rokoval sem se z njo v
obliki krompirja hrenovke ščetke
skupaj sva opravljala potrebo
sprehajala sva se po mestu zmajev
in gledala v daljavi plavi bar
in vrtečo se iskro

obtožila me je da se bo
naselila v drugem in da mu naj
kupim venec da se odlično razume
z njim in da je veliko bolj srečna
kot z menoj
kot eden izmed mirnih občanov
ki se ga včasih samo napije
poščije v kakšno vežo
otipa kakšno služkinjo in
ukrade steklenico mleka
sem odšel na pogrebni zavod